

Міністерство освіти і науки України
Полтавська державна аграрна академія

**НАУКОВІ ПРАЦІ
ПОЛТАВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ
АГРАРНОЇ АКАДЕМІЇ**

Випуск 1 (12)

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Полтава – 2016

УДК 330 : 06.055.2 : 378.014.15 : 63(477.53)

ББК 65

П 52

Рекомендовано до друку за рішенням вченої ради Полтавської державної аграрної академії (протокол № 20 від 24 травня 2016 р.)

Згідно з постановою Президії ВАК України № 1-05/8 від 22.12.2010 р.
збірник «Наукові праці Полтавської державної аграрної академії» включений
до Переліку фахових видань з економічних наук.

**Редакційна
колегія:**

Макаренко П.М., д.е.н., професор, чл.-кор. НААН України (*відповідальний редактор*);

Зоря О.П., к.е.н., доцент (*відповідальний секретар*);

Аранчій В.І., к.е.н., професор;

Войцех Пізло, доктор габілітований, професор (Республіка Польща);

Галич О.А., к.е.н., доцент;

Дорогань-Писаренко Л.О., к.е.н., доцент;

Жозеф Каня, доктор габілітований, професор (Республіка Польща);

Кропивко М.Ф., д.е.н., професор, академік НААН України;

Левченко З.М., к.е.н., доцент;

Лозинська Т.М., д.держ.упр., професор;

Макаренко А.П., д.е.н., професор;

Малік М.Й., д.е.н., професор, академік НААН України;

Маркіна І.А., д.е.н., професор;

Махмудов Х.З., д.е.н., професор;

Пантелеймоненко А.О., д.е.н., професор;

Писаренко В.В., д.е.н., професор;

Писаренко В.П., д.держ.упр., доцент;

Плаксієнко В.Я., д.е.н., професор;

Томілін О.О., д.е.н., доцент;

Чупіс А.В., д.е.н., професор.

Засновник –
Полтавська державна
аграрна академія.
Свідоцтво про державну реєстрацію
КВ № 17243-6013 ПР
від 12.10.2010 р.

Адреса редакції: 36003,
м. Полтава, вул. Г.Сковороди, 1/3,
Полтавська державна
аграрна академія,
тел. +38(05322) 2-87-48
e-mail: zorya-83@ya.ru

П 52 Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. –
Вип. 1 (12). – Полтава : РВВ ПДАА. – 2016. – 308 с.

У збірник включені наукові праці фахівців Полтавської державної аграрної академії, провідних навчальних закладів, науково-дослідних установ, підприємств і організацій України, ближнього та дальнього зарубіжжя, в яких відображені результати теоретичних і емпіричних досліджень з економічних наук в галузі сільського господарства і АПК.

УДК 330 : 06.055.2 : 378.014.15 : 63(477.53)

ББК 65

© Полтавська державна аграрна академія, 2016.

**ПЕРЕСТРАХУВАННЯ ЯК КЛЮЧОВА СКЛАДОВА СТАБІЛЬНОГО
ФУНКЦІОНУВАННЯ СТРАХОВОГО РИНКУ****Зоря С. П., к.е.н., доцент****Полтавська державна аграрна академія**

У статті досліджено сутність перестрахової діяльності, особливостей становлення та розвитку інституту перестраховування в Україні. Визначено основні напрями регулювання операцій перестраховування. Здійснено аналіз перестрахового ринку України. Зокрема, досліджено динаміку сплачених премій на перестраховування, визначено частку перестраховування у валових страхових премій та рівень валових виплат за операціями перестраховування. Визначено структуру вихідного перестраховування та структуру виплат компенсованих перестраховиками в розрізі резидентів та нерезидентів. Ідентифіковано найбільш ризикові види страхування що передаються у перестраховування. Визначено основні перспективи розвитку та роль перестраховування у забезпеченні стабільного функціонування страхового ринку та економічної безпеки країни в цілому.

Ключові слова: страховий ринок, перестраховування, страхові ризики, вхідне перестраховування, вихідне перестраховування, страхова премія передана перестраховикам, рівень виплат перестраховиків.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день ситуація на віх фінансових ринках та зокрема на страховому ринку України залишається напруженою та досить складною. До головних негативних факторів впливу слід віднести окупацію та військові дії на сході країни, девальвацію національної грошової одиниці – гривні, інфляцію, що в результаті знайшла своє відображення у значному зменшенні купівельної спроможності населення, зменшення зайнятості та реальних доходів як фізичних так і юридичних осіб, зниження інвестиційної привабливості для іноземних інвесторів та погіршення ділової активності вітчизняних підприємства, наявність валютних обмежень, що в результаті стали перешкодою доступу до ринків перестраховування, збитковість діяльності банків, як провідних фінансових посередників грошового ринку, наявність прихованих банкрутів серед страховиків тощо.

Враховуючи вище зазначене, все більшої актуальності набуває пошук альтернативних джерел доходів і відповідно підвищення ефективності функціонування для українських страховиків та відновлення їх фінансового стану. В контексті даного питання, на нашу думку, нівелювання негативними зовнішніми та внутрішніми факторами стає можливим за умови перестраховування як складової економічної безпеки та стабільного функціонування страхового ринку України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у дослідження розвитку ринку перестраховування зробила такі вчені економісти, як В. Д. Базилевич [8], О. В. Кнейслер [5], О. М. Залєтов [3], О. В. Козьменко [6], А. О. Бойко [1], та інші. В той же час, враховуючі динамічні зміни у сфері ринків фінансових послуг, питання що стосуються розвитку ринку перестраховування як чинника стабілізації економіки в умовах фінансової кризи потребують подальшого дослідження.

Постановка завдання. Метою проведення даного дослідження є з'ясування основних тенденцій розвитку ринку перестрахування та розробка перспективних напрямів вдосконалення в Україні перестрахової діяльності з метою стабільного функціонування страхового ринку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Становлення і розвиток інституту перестрахування в першу чергу пов'язано з особливостями економічного розвитку нашої держави. Так, формування в Україні ринку перестрахування відбувалося паралельно із набуттям Україною незалежності та формування ринкової економіки. В розрізі даного питання домінуюче значення належить Декрету Кабінету Міністрів України «Про страхування» від 10 травня 1993 р. [2]. Саме даним Декретом започатковано державне регулювання ринку перестрахування, віднесено перестрахування до окремого виду страхування що підлягало обов'язковому ліцензуванню. В свою чергу, ст. 28 вище згаданого Декрету містила норму, стосовно обов'язкового перестрахування ризиків, як правило у перестраховиків-нерезидентів, у разі взяття на себе страхового зобов'язання в обсягах, що перевищували можливості їх виконання за рахунок власних активів. Дана норма стимулювала розвиток перестрахування зарубіжних країн фактично стримуючи розвиток перестрахування резидентами.

Згодом, у прийнятому Законі України «Про страхування» від 7 березня 1996 р. було викладено чітке визначення як категорії «перестрахування» так і встановлено конкретні випадки обов'язковості укладення договорів перестрахування.

Так, у відповідності до ст. 12 Закону України «Про страхування» перестрахування – це страхування одним страховиком (цементом, перестрахувальником) на визначених договором умовах ризику виконання частини своїх обов'язків перед страхувальником у іншого страховика (перестраховика) резидента або нерезидента, який має статус страховика або перестраховика, згідно з законодавством країни, в якій він зареєстрований [7].

Таким чином, у відповідності до нормативно-правових та законодавчих документів перестрахування розглядається як своєрідна гарантія (підвищення гарантії) виконання взятих зобов'язань страховика перед страхувальником із чітким зазначенням учасників перестрахувального процесу та договірних відносин між ними.

Сьогодні операції перестрахування в Україні регулюються в наступних напрямках:

- здійснення перестрахування у страховика (перестраховика) нерезидента;
- реєстрації договорів перестрахування;
- декларування операцій перестрахування;
- засвідчення довідок про перестрахове відшкодування (виплату) перестрахувальнику-нерезиденту;
- купівлі іноземної валюти для здійснення розрахунків з нерезидентами;
- рейтингів фінансової надійності (стійкості) страховиків та перестраховиків-нерезидентів та порядок їх підтвердження;

- інформації про укладені договори перестрахування із страховиками (перестраховиками) нерезидентами;
- режиму оподаткування операцій перестрахування;
- діяльності перестрахових брокерів на ринку перестрахування [3].

З метою визначення місця перестрахування у вітчизняному страховому бізнесі на сьогоднішньому етапі розвитку, проведемо аналіз даних представлених у табл. 1.

Таблиця 1

Аналіз динаміки основних показників перестрахування страхового ринку України за 2011-2015 рр., млн. грн*

Показники	2011 р.	2012 р.	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2015 р. у % до 2011 р.
Валові страхові премії	22693,5	21508,2	28661,9	26767,3	29736,0	131,0
Сплачено на перестрахування, у т.ч.:	5906,2	2522,8	8744,8	9704,2	9911,3	167,8
перестраховикам-резидентам	4723,5	1230,8	7110,4	8173,7	7381,1	156,3
перестраховикам-нерезидентам	1182,7	1292,0	1634,4	1530,5	2530,2	у 2,1 р. б.
Частка перестрахування у валових страхових преміях, %	26,0	11,7	30,5	36,3	33,3	х
Виплати, компенсовані перестраховиками, у т.ч.:	731,6	537,8	486,7	640,9	1345,8	184,0
перестраховиками-резидентами	164,8	181,1	85,2	172,4	497,7	у 3,0 р. б.
перестраховиками-нерезидентами	566,8	356,7	401,5	468,5	848,1	149,6
Рівень валових виплат за операціями перестрахування, %	12,4	21,3	5,6	6,6	13,6	х
Отримані страхові премії від перестраховувальників-нерезидентів	429,1	275,4	324,0	12,9	38,1	8,9
Виплати, компенсовані перестраховувальникам-нерезидентам	578,0	15,9	27,4	9,9	12,9	2,2

* розраховано за даними [4].

Так, у 2015 р. за договорами перестрахування ризиків українськими страховиками сплачено 9911,3 млн. грн страхових премій, що на 4005,1 млн. грн (або на 67,8 %) більше у порівнянні із 2011 р. З них, страхові премії сплачені перестраховикам-резидентам зросли із 4723,5 млн. грн у 2011 р. до 7381,1 млн. грн у 2015 р. (на 56,3 %), перестраховикам-нерезидентам – із 1182,7 млн. грн до 2530,2 млн. грн (у 2,1 рази).

Операції з перестрахування ризиків за межами України мають розгалужену географію ринків перестрахування. Так, у 2015 р. від загальної суми сплачених часток страхових премій на перестрахування нерезидентам найбільше сплачено до Великобританії – 24,5 %, Німеччини – 18,1 %, Швейцарії – 10,9 %, Польщі – 8,5 % та Російської Федерації – 7,2 % [4]. Зазначимо, що перелічені країни займають лідируючі позиції по частці страхових платежів протягом досліджуваного періоду.

Досить позитивним фактом, що характеризує ситуацію на страховому ринку України є не лише дані стосовно збільшення валових страхових премій із 22693,5 млн. грн у 2011 р. до 29736,0 млн. грн у 2015 р. (або на 31,0 %) а і зростання частки перестрахування на 7,3 відсоткових пунктів (із 26,0 % до

33,3 %). Найвищою частка перестраховування у валових страхових преміях була у 2014 р. та становила 36,3 %.

Найбільш ризиковими видами страхування, які передаються у перестраховування станом на 2015 р. є страхування вантажів та багажу – 2376,0 млн. грн (або 24,0 %); страхування майна – 1798,7 млн. грн (або 18,1 %); страхування фінансових ризиків – 1712,7 млн. грн (або 17,3 %); страхування відповідальності перед третіми особами – 1052,8 млн. грн (або 10,6 %); страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ – 871,6 млн. грн (або 8,8 %); страхування наземного транспорту (КАСКО) – 544,6 млн. грн (або 5,5 %); авіаційне страхування – 293,4 млн. грн (або 3,0 %) [4]. Досить не значна частка, лише 12,7 % припадає на ризики передані у перестраховування за такими видами як медичне страхування (безперервне страхування здоров'я), страхування здоров'я на випадок хвороби, страхування кредитів тощо.

В той же час, на фоні збільшення загального обсягу сплачених премій на перестраховування частка резидентів у вихідному перестраховуванні зменшилася із 80,0 % у 2011 р. до 74,5 % у 2015, а частка нерезидентів у вихідному перестраховуванні навпаки зросла із 20,0 % до 25,5 % (рис. 1).

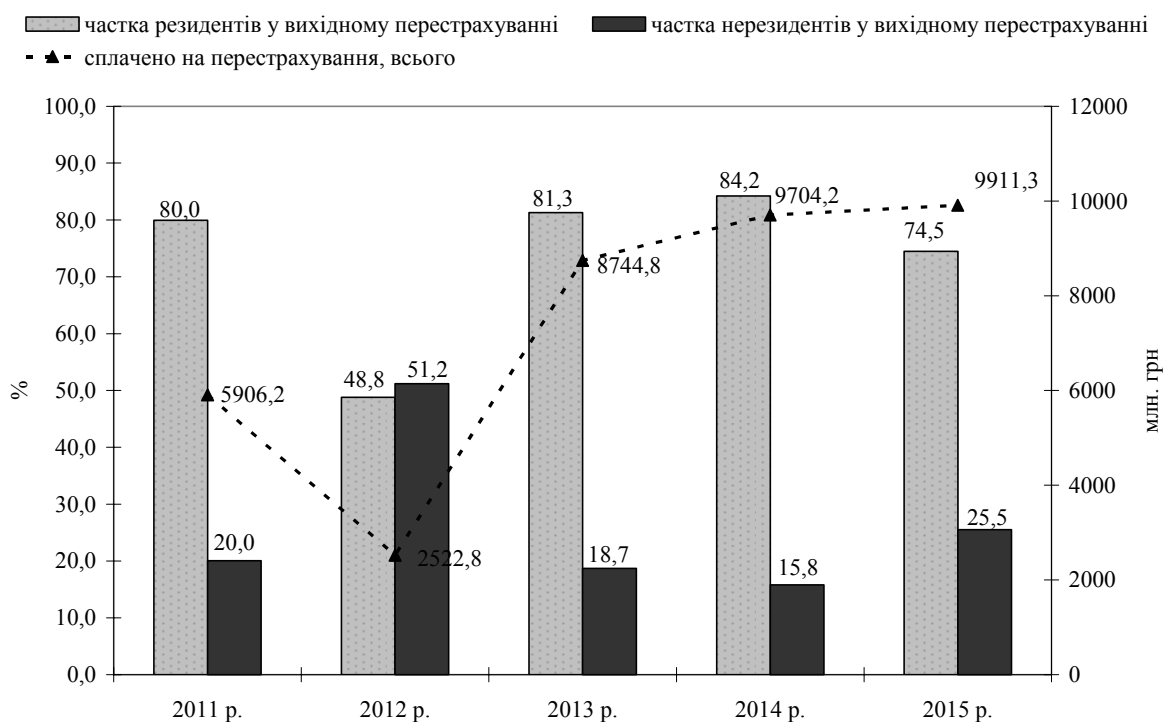

Рис. 1. Динаміка структури вихідного перестраховування за 2011-2015 рр., %
побудовано автором за даними [4]

Важливим показником, який характеризує перестраховий ринок є показник виплати страхового відшкодування перестраховиками в розрізі резидентів та нерезидентів, а також його динаміка (рис. 2).

Поряд із збільшенням рівня перестраховувальних премій за 2011-2015 рр. неухильною є динаміка стосовно збільшення виплат, компенсованих перестраховиками із 731,6 млн. грн до 1345,8 млн. грн (на 84,0 %), що в свою чергу має позитивне відображення і у показникові рівня валових виплат за опе-

раціями перестрахування. Так, рівень останнього у 2015 р. становить 13,6 %, що на 1,2 відсоткових пунктів більше у порівнянні із 2011 р. В свою чергу, доцільно зазначити, що найвищий рівень даного показника спостерігається у 2012 р. та становив 21,3 %, а найнижчий у 2013 р. та 2014 р. – 5,6 % та 6,6 % відповідно. В даний час, страхові компанії знову почали нарощувати власні фінансові потужності та збільшувати частку страхового відшкодування.

Рис. 2. Динаміка структури виплат компенсованих перестраховиками за 2011-2015 рр., % побудовано автором за даними [4].

Аналізуючи частку виплати перестраховиками, зазначимо, що у 2015 р. 37,0 % припадає на виплати перестраховиками-резидентами. Таким чином, наведені дані свідчать, що більшість ризиків страхові компанії України передають перестраховикам резидентам – 74,5 % (станом на 2015 р.), в той час коли виплати отримують в основному від перестраховиків-нерезидентів – 63,0 %.

Співвідношення показника виплати, компенсованих перестраховиками до показника сплачених страхових премій на перестрахування дає можливість отримати значення рівня валових виплат за операціями перестрахування у розрізі резидентів та нерезидентів. Так, у 2015 р. рівень валових виплат за операціями перестрахування перестраховувальниками-нерезидентами становить 33,5 %, в той час, коли значення аналогічного показника у вітчизняних перестраховиків становить лише 6,7 %.

Представлена інформація має двояке значення, з одного боку, може свідчити про недостатню фінансову спроможність перестраховиків-резидентів для виконання своїх зобов'язань, проте, з іншого боку, ймовірно, вітчизняні страхові компанії протягом досліджуваного періоду перестраховували у нерезидентів великі та катастрофічні ризики з високою ймовірністю настання.

До перспективних напрямів розвитку ринку перестрахування, на нашу думку слід віднести необхідність розвитку інституту професійних перестра-

ховиків в Україні у поєднанні із формуванням сприятливого правового та економічного поля їх функціонування, підвищення рівня професійної підготовки андерайтерів у сфері перестрахування, а також підвищення вимог до капіталізації, диверсифікації та розміщення перестрахових резервів, що з одного боку, забезпечить вихід з ринку несумлінних гравців, а з іншого, дасть можливість підвищити безпеку виконання перестрахових зобов'язань. Вирішення даних питань у поєднанні із обмеженням обсягу зовнішнього перестрахування, дозволить збільшити місткість вітчизняного ринку страхування, що матиме пряме відображення у обсягах інвестиційних ресурсів у економіку держави в перспективі.

Висновки. Таким чином, наведена статистична інформація є свідченням того, що перестрахування в умовах кризи – це досить вигідне двостороннє партнерство, покликане забезпечити фінансову стабільність страхових операцій, підвищити рівень страхового захисту і як наслідок, забезпечити формування довіри до страхових компаній як провідних небанківських фінансових посередників фінансового ринку України.

Важливо зазначити те, що перестрахування має синергетичний вплив на фінансову надійність, платоспроможність і відповідно на результативність страхової діяльності. Проте, страховики не повинні наповнювати портфелі будь-якою ціною, вони повинні дивитися на якість страхового ризику. Ключовим аспектом ефективного функціонування ринку перестрахування є дотримання парадигми двостороннього взаємовигідного партнерства: від перестраховика потрібен надійний захист, а від страховика – андерайтингова дисципліна і оплата перестраховальної премії.

Подальші наукові дослідження мають базуватися на формуванні конкурентних механізмів регулювання ринку перестрахування з метою підвищення якості та надійності проведення операцій перестрахування.

Список використаних джерел:

1. Бойко А. О. Оптимізація портфеля страхових компаній на основі застосування операцій перестрахування / А. О. Бойко // Гроші, фінанси та кредит. Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 1. – С. 160–170.
2. Декрет Кабінету Міністрів України «Про страхування» від 10.05.1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 29. – С. 320.
3. Залетов О. Перестрахування як складова економічної безпеки України / О. Залетов // Страхова справа. – 2014. – № 3 (55). – С. 24–27.
4. Інформація Національної комісії що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг про стан і розвиток страхового ринку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nfp.gov.ua/content/informaciya-pro-stan-i-rozvitok.html>
5. Кнейслер О. Теоретико-прагматичні підходи до визначення сутності перестрахування / О. Кнейслер // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 3 (118). – С. 109–113.
6. Козьменко О. В. Сучасний стан і перспективи розвитку ринку перестрахування в Україні / О. В. Козьменко, А. О. Бойко // Фінанси України. – 2011. – № 6. – С. 24–32.
7. «Про страхування» [Електронний ресурс] : Закон України [від 07.03.1996 р., № 85/96 – ВР зі змінами та доповненнями]. – режим доступу : <http://www.zakon2.rada.gov.ua>
8. Страхування : підруч. / [В. Д. Базилевич, К. С. Базилевич, Р. В. Пікус та ін.] ; заред. В. Д. Базилевича. – К. : Знання, 2008. – 1019 с.

Рецензент – к.е.н., професор Аранчій В.І.

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК БІОЛОГІЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ ТА КАЛЬКУЛЮВАННЯ ПРОДУКЦІЇ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА

Стаднік Л.І., к.е.н., доцент; Стаднік В.Л.

Білоцерківський національний аграрний університет

У статті розглянуті методичні і практичні проблеми організації бухгалтерського обліку в галузі скотарства. Досліджено стан організації первинного обліку операцій стосовно біологічних активів, їх перетворень. Виявлено окремі проблеми щодо впровадження методичних рекомендацій із первинного обліку біологічних активів та їх перетворень. Запропоновано порядок документального оформлення господарських операцій стосовно витрат та виходу продукції скотарства, а також їх синтетичного і аналітичного обліку.

Наукова новизна полягає у посиленні теоретичного обґрунтування та розробці методичних підходів і пропозицій щодо удосконалення обліку діяльності молочно-товарних ферм.

Ключові слова: П(С)БО 30 «Біологічні активи», галузь скотарства, біологічні перетворення у скотарстві, первинні документи, статті витрат скотарства, біологічні об'єкти, молоко, оцінка, справедлива вартість.

Постановка проблеми. Одержавши незалежність і переходячи на ринкові відносини, Україна розпочала реформу в аграрному секторі економіки. З постановкою питання ефективного власника і господаря на селі, державою проводився експеримент, який сільському господарству, зокрема молочному скотарству завдав велику шкоду. Ця, вкрай, необхідна галузь, будучи трудомісткою та при відсутності відповідних власних переробних промислів і сприятливої державної податкової та цінової політики, а також фінансових і кредитних ресурсів, тривалий час знаходиться у депресивному стані. Звідси, стрімко зменшується поголів'я ВРХ (табл.1), рентабельність скотарства також залишається на низькому рівні.

Таблиця 1

Динаміка поголів'я ВРХ на 1 січня, тис голів

Роки	1995	2000	2005	2010	2015	2016
Всього ВРХ	988,8	501,7	296,6	161,4	135,8	134,1
у т.ч. корів	400,1	262,2	163,0	86,2	73,2	68,6

Виходячи на міжнародний ринок молокопродукції, Україна стикається з конкуренцією при її збуті. На сьогодні можна стверджувати, що без зменшення витрат при виробництві і збуті продукції молочного скотарства і росту продуктивності, підвищення ефективності галуззі не відбудеться. Ця ефективність в молочному скотарстві базується на запровадженні сучасних інтенсивних технологій годівлі, утриманні і доїнні тварин.

Важливим чинником збереження та підвищення ефективності галуззі скотарства є достовірний бухгалтерський облік та облік в управлінні підприємством, постійний контроль і якісний аналіз за витратами, виходом продукції та фінансовими результатами.

Завданнями бухгалтерського обліку молочного скотарства є:

– повне і правильне відображення витрат на виробництво продукції по кожній обліково-виробничій групі тварин у розрізі молочно-товарних ферм;

- Research, design and legal support projects in aquaculture;
- Formation of interregional relations between enterprises and aquaculture looking for investors who are interested in this field;
- Legal framework which regulates the work of breeding companies and government programs in aquaculture;
- Market research, market analysis fish, the study of economic efficiency business enterprises aquaculture;
- Consultative and methodological assistance to entrepreneurs, businesses, institutions and organizations in the development of fish farming and the establishment of commodity economy;
- Environmental Safety pisciculturist: monitoring of sanitary and epidemiological welfare, combating epizootics possible, control over the content of heavy metals, water quality research and more.

Key words: fishery complex enterprise, industrial and economic activity, the mechanism of strategic management

ЗМІСТ

Макаренко П.М., Рощина Ю.В.

СУТНІСТЬ АГРАРНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
І ЙОГО СТІЙКОГО РОЗВИТКУ 3

Аранчій В.І., Ігнатенко М.М., Аранчій Д.С.

КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ ВЕЛИКИХ КОРПОРАТИВНИХ
АГРОФОРМУВАНЬ ТА НАПЯМИ ЇХ ЗАЛУЧЕННЯ У ВИРОБНИЦТВО
ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ 17

Макаренко А.П., Мелещук Д. Д.

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА ПОДАТКОМ
НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО
ЕФЕКТИВНОСТІ В УМОВАХ ВСТУПУ УКРАЇНИ ДО ЄС 23

Томілін О.О., Томіліна А.О.

ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ У СИСТЕМІ
РАЦІОНАЛЬНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ ТА ЗЕМЛЕВОЛОДІННЯ.... 29

Плаксієнко В. Я., Трушина А. Ю.

КОНТРОЛІНГ ВИТРАТ В СИСТЕМІ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ
АГРАРНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ 35

Маркіна І.А., Сьомич М.І.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ
СПОЖИВЧОЮ КООПЕРАЦІЄЮ УКРАЇНИ В УМОВАХ РИНКОВОЇ
ЕКОНОМІКИ 38

Зоря С. П.

ПЕРЕСТРАХУВАННЯ ЯК КЛЮЧОВА СКЛАДОВА СТАБІЛЬНОГО
ФУНКЦІОНУВАННЯ СТРАХОВОГО РИНКУ 46

Стаднік Л.І., Стаднік В.Л.

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК БІОЛОГІЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ ТА
КАЛЬКУЛЮВАННЯ ПРОДУКЦІЇ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА 52

Безкровний О. В.

АДМІНІСТРУВАННЯ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ
В УКРАЇНІ КРІЗЬ ПРИЗМУ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ
МІСЦЕВОГО ОПОДАТКУВАННЯ 58

Чумак В. Д.

ПОПЕРЕДЖЕННЯ БАНКРУТСТВА АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ
ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ БЕЗЗБИТКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 64

Дядик Т.В., Миколенко І.Г., Писаренко С.В.

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ
МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ
ПІДПРИЄМСТВАХ 68

ПОКАЖЧИК АВТОРІВ

Аксюк Я. А.	97	Мелешук Д. Д.	23
Ал-Далаіен Рашад Халіф		Миколенко І.Г.	68
Хаммад.....	80	Нагула Р.О.....	109
Алдохіна Н.І.	172	Передерій Н.О.	183
Аранчій В.І.	17	Писаренко В.В.	189
Аранчій Д.С.	17	Писаренко С.В.	68
Багорка М. О.	233	Пілявський В. І.	75
Безкровний О. В.	58	Плаксієнко В. Я.	35
Бінусов М. М.	239	Погребняк Л. П.	115
Бодник В.О.	136	Радіонова Я.В.	150
Большакова Є.Л.	103	Решетнікова О.В.	158
Воронько-Невіднича Т.В.	126	Рощина Ю.В.	3
Даниленко В.І.	209	Самойлік М.С.	189
Дядик Т.В.	68, 197	Стаднік В.Л.	52
Дяченко А.В.	85	Стаднік Л.І.	52
Зоря О.П.	246	Стоянова-Коваль С. С.	260
Зоря С. П.	46	Сьомич М.І.	38
Івко Ю.В.	85	Терещенко І.О.	227
Ігнатенко М.М.	17	Томілін О.О.	29
Калантиря Ю.С.	221	Томіліна А.О.	29
Калюжна Ю.П.	159	Трегубова О.О.	144
Кобченко М. Ю.	90	Трушина А. Ю.	35
Колокольчикова І. В.	120	Федірець О.В.	85
Комаріст О. І.	172	Хижняк В.О.	266
Кузьменко С.В.	183	Хурдей В.Д.	197
Лебедєва В. В.	253	Чайка Т.О.	126
Лях Я.Ю.	189	Черненко С.П.	215
Макаренко А.П.	23	Чумак В. Д.	64
Макаренко П.М.	3	Шумкова В.І.	163
Маркіна І.А.	38	Яснолоб І.О.	126
Маркова Є.Ю.	274		

Збірник наукових праць

Наукові праці Полтавської державної аграрної академії

Збірник засновано у 2010 році

Випуск 1 (12).

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Точка зору редколегії не завжди збігається з позицією авторів.

Відповідальність за оформлення літератури несуть автори.